

men jeg mener ikke, at det skal være en kommunal anlagt plejebolig, man skal have krav på at kunne flytte ind i.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Vi har fået et bilag i Socialudvalget fra Ældre Sagen, dateret den 9. januar 2004; det er bilag nr. 4. Der er tegnet nogle grafer over det samlede antal pladser i ældreboliger og på plejehjem, som viser, at det toppede i 2001, da den nuværende regering tog over. Så faldt det i 2002 og yderligere i 2003, i alt med cirka en tiendedel.

Kl. 17.15

Derfor synes jeg måske, at det er lidt luftigt med regeringens argumentation om det frie valg, for det her er jo udtryk for, at det frie valg, valgmulighederne, simpelt hen er blevet en tiendedel færre i den tid, regeringen og Dansk Folkeparti har praktiseret ældrepolitik. Det er ikke SF, der har lavet det her. Det er som sagt Ældre Sagen, der har lavet det.

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvis den her tendens fortsætter, vil der jo om 2 år være yderligere 5.000 færre ældreboliger. Er det så ikke lidt luftigt at blive ved med at snakke om det frie valg?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg tror ikke, man kan sige, at der er en tiendedel færre – det er hr. Villy Søvndals specielle fornemmelse for tal – for man fastholder jo niveauet, og så kan man sige, at opdriften ikke er fortsat, så kurven ikke har udviklet sig på samme måde.

Men jeg har i øvrigt svært ved at kommentere en graf, som jeg ikke lige har i frisk erindring, og som jeg ikke har her foran mig. Så det må vi kommentere skriftligt, hvis hr. Villy Søvndal vil acceptere det.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det synes jeg er helt fair. Det er i sagens natur umuligt at diskutere tal, man ikke har stiftet bekendtskab med.

Men jeg har den meget præcise fornemmelse for tal, at såfremt Ældre Sagens opgørelse er rigtig, så viser den et fald fra 2001 på dette antal pladser i alt i ældreboliger og plejehjem; hvor der i 2001 var 50.000 pladser, er det faldet til 45.000 pladser i år 2003.

Hvis nu billedet er rigtigt, at antallet er faldet i den periode, Dansk Folkeparti og regeringen har drevet ældrepolitik, vil ministeren så medgive, at det kan virke lidt luftigt at tale om frit valg? Eller spurgt modsat: Vil ministeren anerkende, at der er en materiel baggrund for at diskutere det frie valg, nemlig at boligforsyningen ikke falder og falder og falder år for år?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg må sige, at jeg har et helt andet indtryk af udviklingen, men det vil vi så komme tilbage til i det skriftlige svar.

En del af forklaringen kan jo også være, at der er kommet en bedre boligstandard, der mere er egnet til de problemer, ældre kan have; at man har nedlagt en del af de utidssvarende plejehjem og derimod lavet gode plejeboliger, der giver nogle bedre forhold til de ældre. Det kan være en del af forklaringen på det.

Så kan man selvfølgelig – hvis de tal er valide, som hr. Villy Søvndal refererer til – udlægge det, som om det frie valg er blevet begrænset, fordi mængden er blevet mindre. Men det frie valg har altså ikke været en realitet, før denne regering kom til, hvor vi sagde, at stavnsbåndet skal løses for gruppen af pensionister. Det kan ikke passe, at vi holder dem inden for kommunen, og at de skal ned og komme med en forklaring om familiære forhold eller en speciel religiøs tilknytning, for at de må få lov til at flytte uden for kommunegrænsen.

Derfor er valgfriheden jo først blevet en realitet under den her regering.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Når nu ministeren kommer ind på spørgsmålet om valgfrihed, kan ministeren så oplyse, hvor mange der har haft mangen af de nye regler om valgfrihed, hvor mange der har kunnet få indfriet deres ønske om at bo et andet sted, og hvor mange der har benyttet sig af det?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nej, det kan jeg ikke. Vi har ikke fået tallene ind endnu. Før lovforslaget om det frie valg blev vedtaget, var det sådan ca. 1.500, der benyttede sig af det, men vi har ikke fået talmateriale, så jeg kan oplyse, hvordan det ser ud nu. Vi havde estimeret, at det ville blive en fordobling.